

Rapport

Praksisprosjekt for internasjonale studenter NTNU og St. Olavs Hospital

2018-2019

Av

Wanja Jørgensen, førstelektor; ISM, NTNU

Magnus Clark, seniorkonsulent, ISM, NTNU

Erika Malin Hjort, sykepleier, Avd. for mottaksmedisin, St. Olavs hospital

Sonja Jane Jackson, sykepleier, Avd. for mottaksmedisin, St. Olavs hospital

Ketil Hoven, seksjonsleder, Avd. for mottaksmedisin, St. Olavs hospital

Innhold

1	BAKGRUNN.....	3
2	PLANLEGGING AV PRAKSISPROSJEKTET.....	4
3	PRAKSISPROSJEKT	5
	3.1 Praksismodell	5
4	EVALUERINGER	6
	4.1 Studentenes evalueringer	7
	4.1.1 Læringsutbytte	7
	4.1.2 Studentrollen og inkludering i avdelingens læringsfellesskap.....	7
	4.1.3 Læringsmodell.....	8
	4.1.4 Utfordringer	8
	4.2 Veiledernes erfaringer	9
	4.2.1 Planleggingsfase.....	9
	4.2.2 Gjennomføringsfase.....	9
	4.2.3 Evaluering av læringsmodell	10
5	ANBEFALINGER OG VEIEN VIDERE	11
	Referanser.....	12
	Vedlegg	13

1 BAKGRUNN

St. melding 14 Internasjonalisering av utdanning påpeker betydningen av internasjonalisering hjemme og tilrettelegging for et godt studietilbud for de innreisende studenter som velger å ta delstudier i Norge. Utfordringene er kanskje aller størst i de korte profesjonsutdanningene, som eksempelvis sykepleierutdanningen, som i tillegg til teoretiske emner har omfattende praksisperioder eller praksisrelatert undervisning, og som kan komplisere internasjonalisering av studietilbudene ytterligere (Kunnskapsdepartementet. (2009).

Erfaringsmessig har utfordringen for ISM vært å tilrettelegge for tilstrekkelige og egnede praksis forløp for innreisende studenter både i spesialist og i primærhelsetjenesten.

Handlingsplan for internasjonalisering ved NTNU understreker at den internasjonale studentmobiliteten skal øke, og at det skal være rimelig samsvar mellom antallet studenter som kommer inn til NTNU på utveksling og antallet NTNU sender ut på utveksling. (NTNU Internasjonal Handlingsplan 2018-2021).

Utfordringer med å nå målsetting om balanse i utveksling skyldes både for få praksisplasser, men også i liten grad tilrettelagte praksisarenaer for internasjonale studenter.

Hovedmål for samarbeidsprosjektet er å gjennomføre en tilrettelagt praksismodell for internasjonal studenter i samarbeid med avdeling for mottaksmedisin ved St. Olav Hospital.

Ved NTNU sykepleierutdanningen (ISM) foregår studentutveksling i Europa innenfor rammene av Erasmus-samarbeid. Partnerinstitusjonen Universidad Rovira I Virgili i Spania (URV) har siden 2001 tatt imot og utvekslet studenter og i tillegg gjennomført regelmessig utveksling av faglig-vitenskapelig ansatte. Innreisende Erasmus-studenter fra Spania har gjennomført praksis ved St. Olavs hospital og i kommunehelsetjenesten i Trondheim, mens utreisende studenter fra NTNU har hatt praksisutveksling i det spanske helsevesenet. Det etablerte Erasmus samarbeidet er mellom utdanningsinstitusjonene uten noen direkte kontakt mellom praksis miljøene og praksisveiledere ved de to institusjonene.

Studenter som inngår i det aktuelle Erasmussamarbeidet vil være på praksisutveksling i totalt 10 uker knyttet til spesialist og primærhelsetjenesten. I utviklingsforløpet inngår også 3 uker teori *Global health* (5 Etc) som er et engelskspråklig emne for alle studenter ved ISM.

Hovedmål for prosjektet var å planlegge en tilpasset praksismodell for internasjonal studenter basert på gruppepraksis med en tett oppfølging fra et veilederteam. Praksismodell ble

gjennomført (5 uker) som et pilotprosjekt med ukentlige vurderinger både fra studenter og veiledere. Studentene gjorde en skriftlig sluttevaluering etter avsluttet praksis.

Prosjektet har også som delmål å etablere tettere kontakt med de to praksis miljøene ved St. Olav hospital og URV sin praksisarena i Spania. Målsetningen er å etablere en arena for ansatte i klinikken egnet for utveksling av kunnskap og erfaring om organisering av internasjonal praksis. I 2019 planlegges et besøk fra St. Olav hospital til Spania for å møte praksisansvarlig ved URV og veiledere i klinikken.

Oppsummert målsetning for prosjektet:

- Styrke relasjonen mellom NTNU og praksisarena innenfor internasjonalisering for sykepleie
- Forprosjektet skal utprøve en praksismodell spesielt tilpasset innreisende internasjonale studenter
- Praksismodell skal evalueres av studenter og veiledere med tanke på nye tilpasninger
- Utvikle en mulig felles praksismodell med i samarbeid partneruniversitetet URV som vil kunne inkludere både inn og utreisende studenter i praksisutveksling
- Vurdere mulighet for å inkludere praksismodell til flere Erasmus-partnere eksempelvis innen rammen av mulige Erasmus+ programmer f.eks. Strategisk partnerskap søknad

2 PLANLEGGING AV PRAKSISPROSJEKTET

Praksisprosjektet ble planlagt gjennomført i 3 faser; planleggingsfase, gjennomføring av praksis i form av en pilot og evaluering av prosjektet.

Planlegging av pilotprosjekt som var planlagt gjennomført høsten 2018 (i prosjektperioden august 2018-september 2019). Gjennomføring av praksis 5 uker pluss en praksisforberedende uke før oppstart. Evalueringsfase på bakgrunn av studenter og veilederes erfaring med gjennomføring. Ved siden av en avsluttende evaluering pågikk en kontinuerlig evaluering med et ukentlig evalueringsmøte hvor prosjektgruppen og studentene deltok på.

I planleggingsfasen ble det etablert en prosjektgruppe bestående av leder og to ansatte fra avdeling for mottaksmedisin ved St. Olav hospital. Fra NTNU var det en prosjektleder, samt en administrativ ansatt.

I planleggingsfasen utarbeidet prosjektgruppen en tilpasset praksismodell som skulle gjennomføres og evalueres. Praksisforberedende uke ble planlagt med deler av uken var lagt til klinikken ved St. Olavs Hospital (Vedlegg 1).

3 PRAKSISPROSJEKT

Praksis for internasjonale studenter tilpasses, organiseres og vurderes forskjellig enn tilfellet er for de norske studenter. Dette skyldes først og fremst språklige utfordringer som bidrar at studenten ikke kan samhandle med pasient og pårørende på en likeverdig måte som de norske studentene. Den internasjonale studenten kan ulike ha ulik målsetting knyttet til praksisutveksling, enn hva tilfellet er med den norske studenten: Dette på bakgrunn av mål og forventet læringsutbytte i henhold til gjeldende studieplaner. Uavhengig av ulike målsetninger og forutsetninger, må internasjonale studenter sikres tilgang til en læringsarena i praksis tilpasset mål og forventninger. Dette innebærer kvalitetssikret praksis som er veiledet og tilbyr relevante læringssituasjoner slik at studenten kan få innsikt og forståelse av sykepleie i en ny kulturell kontekst og få mulighet til å reflektere over situasjoner de møter i praksis.

3.1 Praksismodell

Studenters læring i praksis avhenger av flere faktorer og som bidrar til god kvalitet av praksisstudiene. Benner et al. (2010) fremhever at hensikten med praksisstudier er å lære ved å gjøre, observere og delta i et arbeidsfellesskap. I praksisstudiene erfarer studentene at viktige sider ved kompetent og dyktig arbeid blir eksemplifisert, artikulert, synliggjort og tilgjengeliggjort. De skal gjennom sin veiledet praksis få hjelp til å forstå, reflektere over og artikulere sin praksis i spesielle kliniske situasjoner.

Studentene gikk sammen i en *parpraksis* i gruppe med 2-3 stykker innenfor rammene av en styrt turnus. Veiledning foregikk i team og ikke i 1:1 veiledning slik som ved ordinær praksismodell. Veiledere i team (2) fulgte studentene tett i praksisperiode på 5 uker, med ukentlige refleksjonsmøter hvor prosjektleder fra NTNU deltok. (Vedlegg 2: Flexiplan)

Avdelingen for mottaksmedisin ivaretar mottak og primærbehandling av pasienter som trenger øyeblikkelig hjelp- innleggelse innenfor de fleste fagområder. Avdelingen består av Akuttmottaket og Observasjonsenheten. Akuttmottaket mottar daglig mellom 40 til 100 øyeblikkelig-hjelp pasienter. Pasientene kommer via fastlege/legevakt, eller som øyeblikkelig hjelp på grunn av akutt sykdom eller skade. Observasjonsenheten behandler stabile pasienter fra de fleste faggruppene ved sykehuset som med stor sannsynlighet kan utskrives innen 24 timer. Sykepleierne rullerer mellom ulike funksjoner i begge enhetene.

For studentenes praksisperiode ble det tatt utgangspunkt i å følge et helhetlig pasientforløp, fra pasienten kommer til Akuttmottaket med henvisning fra lege eller som ø-hjelps pasient, til de forlater Akuttmottaket. Til sengeområdet på annen klinikk ved sykehuset, til avdelingens observasjonsenhet eller at pasienten behandles poliklinisk og reiser hjem eller til annen helseinstitusjon.

Kort forklart vil dette innebære *triage*, en vurdering av alvorlighetsgraden av pasientens tilstand, for deretter vurdering/diagnostikk og initial behandling i akuttmottak.

I Akuttmottaket rullerer sykepleierne mellom ulike funksjoner, hovedsakelig: triage, behandlingsrom og akuttrom. I observasjonsenheten har sykepleierne ansvar for behandling og utredning av opptil 4 pasienter hver, med behov for utredning og behandling av (forventet) kort varighet. Det ble planlagt at studentene skulle utøve sin praksis innenfor alle disse funksjonene i Mottaksavdelingen, i tillegg til å hospitere på Akutt Operasjon i forbindelse med relevante kirurgiske inngrep.

Praksismodell med utgangspunkt i gruppepraksis er basert på at studenters læring skjer i samhandling med medstudent, som i et praksisfellesskap i klinikken. Denne praksismodellen bygger på et sosialkonstruktivistisk læringssyn basert på blant annet Wenger og Leave (1998) forståelse av læring som deltagelse i praksisfellesskap. Dette kan sees på som en videreføring av mesterlæretradisjonen, som har lange tradisjoner blant annet i sykepleierutdanningen. Praksisfellesskap i studentgruppen er en viktig del av identitetsdannelsen som følge av meningsforhandling gjennom refleksjon.

4 EVALUERINGER

Praksisprosjektet ble evaluert av studenter og veiledere underveis i gjennomføringen. De ukentlige evalueringsmøtene hadde som mål at studentene skulle få reflektere over praksisuken i fellesskap med prosjektgruppen. Studentene la fram sitt læringsutbytte og

måloppnåelse fra uken, samt hvilke ønsker de hadde for neste praksisuke. På bakgrunn av dette kunne praksisveiledere planlegge neste praksisuke på en god måte.

Evalueringene skjedde med utgangspunkt i studentenes generelle målsetning for praksisutveksling i Norge. I løpet av praksisperioden utarbeidet studentene mer spesifikke læringsmål knyttet til den kliniske konteksten de befant seg i. Hvorvidt målsetningene lot seg gjennomføre var grunnlag for diskusjon i de ukentlige evalueringsmøtene og la føringer for en “kursendring” eller tilpasning av læringsforløpet.

4.1 Studentenes evalueringer

4.1.1 Læringsutbytte

Samtlige studenter hadde som primærmål å utvikle seg både faglig og personlig, et mål de alle anså som oppnådd. Mer spesifikt var det viktigste å tilegne seg tekniske ferdigheter som sykepleier, og samtidig ha fokus på å lære seg å arbeide på en organisert måte og prioritere det som var viktigst å få utført. Også dette ga samtlige studenter uttrykk for at de hadde oppnådd.

Flere av dem mente at de gjennom praksisperioden hadde styrket selvtilliten, både som kommende sykepleiere og på det personlige plan.

Studentene hadde også et ønske om å forbedre engelsken sin, hvilket alle mente at de hadde oppnådd. Noen av studentene uttrykte at denne praksisperioden ga dem et nytt syn på viktigheten av den non-verbale kommunikasjonen, noe de opplevde å ha fått utviklet betydelig.

Avslutningsvis anså alle studentene læringsmålene sine som oppnådd, samt de innledende forventningene til hva denne praksisperioden kunne tilføre dem.

4.1.2 Studentrollen og inkludering i avdelingens læringsfellesskap

Alle studentene følte seg godt mottatt i avdelingen. De beskrev en trivelig holdning hos sykepleierne, og opplevde at de ble møtt med interesse og velvillighet om de hadde behov for hjelp. En av studentene uttrykte det slik at årsaken til at hun klarte å tilpasse seg et nytt helsesystem og nye arbeidsmetoder såpass raskt, var nettopp det at hun følte seg inkludert i miljøet.

Studentene ga uttrykk for at de hadde lagt stor innsats i å få mest mulig utbytte av praksisperioden, ved at de ofte stilte spørsmål, observerte aktivt og at de alltid viste stor

interesse for arbeidet. De så viktigheten av å ha to sykepleiere som var tildelt rollen som veiledere utenom den vanlige bemanningen, spesielt med tanke på å kunne ta seg tid til å gi mer inngående forklaringer i begynnelsen av praksisperioden, men også for å kunne velge ut velegnede pasienter til studentene.

4.1.3 Læringsmodell

Det å gå parvis det meste av praksisperioden var noe studentene anså å være meget fordelaktig. Ingen av dem hadde hatt praksis på dette viset tidligere, men endte med å se på det som en hensiktsmessig og god måte å gjennomføre praksisperioden på.

Studentene fant trygghet i hverandre i møtet med pasienten. Når de var to kunne de snakke om hva de observerte, hvilke tiltak som var aktuelle og hva som kunne være en mulig plan videre. De fant det lærerikt å kunne reflektere over dette med en medstudent i samme situasjon som dem selv, og ikke kun i samråd med en utdannet sykepleier. At de i etterkant kunne forhøre seg med veilederen angående sine observasjoner og tiltak, anså de som trygt og lærerikt. Noen mente at dette med å være kun to studenter inne hos pasienten medførte ytterligere et positivt aspekt; De måtte ta ansvar på en annen måte og være mer årvåkne. Å få en slik «frihet under ansvar» oppfattet de som svært utviklende, og studentene oppdaget at de kunne mer enn de trodde. Å rullere på hvem de gikk i team med opplevdes også som positivt for de fleste. En student uttrykte at det var meget utviklende å høre hva medstudentene sa og tenkte, ettersom de alle hadde ulike utgangspunkt for å vurdere forskjellige situasjoner.

Studentene vurderte introduksjons uken (uke 1) som en bra innledning på praksisperioden. Samtlige anså de to siste ukene som den mest produktive perioden, ettersom de da var kjent med systemet og studentene var trygge nok til å jobbe i selvstendige team, uten veileder tilstede i pasientrommet.

4.1.4 utfordringer

En av de tidligste utfordringene var at studentene ikke var informert om i hvilken avdeling de skulle gjennomføre praksisperioden. Dermed hadde de ingen muligheter til å forberede seg eller vite hva de kunne forvente.

Språkbarrieren var den tydeligste utfordringen for samtlige studenter. Den påvirket til en viss grad kontakten med pasientene, men først og fremst journalføring, dokumentasjon og kontakt med andre avdelinger. Det forekom at det var relativt rolig i avdelingen. Der norske studenter ville brukt denne tiden til å lese journaler og fagstoff, var ikke dette gjennomførbart for de spanske studentene pga. språkbarrieren.

I tillegg foregikk det meste av avdelingens internundervisning og møter naturlig nok på norsk, hvilket reduserte læringsutbyttet markant.

At veilederne aktivt gikk inn for å velge ut potensielt engelsktalende pasienter var noe studentene syntes var bra, men som også medførte et problem. Det minsket variasjonen av ulike pasientgrupper. Studentene opplevde at de yngre og engelsktalende pasientene var de mest kommunikative, men at de ofte var ikke de blant de sykeste med mest utfordrende problemstillinger.

4.2 Veiledernes erfaringer

4.2.1 Planleggingsfase

Ved oppstart av prosjektet var det begrenset med tid til forberedelser, som var svært omfattende i forhold til den tiden vi disponerte. Tilgjengelig tid gikk med til oversettelsesarbeid og forberedelse av presentasjoner. Dette påvirket muligheten for å planlegge og reflektere over hvordan veiledning skulle gjennomføres. Under planleggingen ble det tatt utgangspunkt i hvordan veiledning for norske studenter gjennomføres, hvilket ikke var optimalt. Veilederne var derfor ikke forberedt på hvilke utfordringer de ville møte i arbeidet med utenlandske studenter.

4.2.2 Gjennomføringsfase

Den første uken med studentene gikk med til å informere om den norske sykepleierrollen, oppbyggingen av helsesystemet og å presentere dem for driften og arbeidsmetoder i avdelingen.

Studentene startet praksisen i Akuttmottaket med å legge frem en presentasjon om seg selv og det spanske helsesystemet. Dette viste seg å være en god strategi for at de raskt skulle bli inkludert i felleskapet. Veiledere hadde opprinnelig laget en plan som gikk ut på at studentene skulle følge pasienten vei, i et pasientforløp, gjennom akuttmottak og sengepost, med praksisperioden fordelt mellom akuttmottak og observasjonsenhet. På grunn av språkbarrieren ble det utfordrende å oppfylle læringsmålene ved Observasjonsenheten, da det er mye administrativt arbeid og lite direkte kontakt med pasientene. Av den grunn ble forløpet endret underveis, slik at studentene gjennomførte hele praksisperioden sin i akuttmottaket. Etersom veilederne ikke var forberedt på rolige perioder i Akuttmottaket, måtte man finne løsninger på dette underveis. Det ble da arrangert øvelser for studentene på simulatorrom, gjennomgang av prosedyrer og hospitering på operasjonsstuer når det var

mulighet. Dette ble verdsatt av studentene og var en tydelig medvirkende faktor i deres utvikling. Ut i fra denne erfaringen vil det ved senere praksisperioder bli forberedt både skriftlige og praktiske pasientcaser/øvelser på simulatorrom.

Utfordringen i forhold til språket påvirket også balansen mellom observasjon og aktiv deltakelse i arbeidet med pasientene, spesielt i akutte situasjoner.

Det ble gjennomført ukentlige møter med studentene for å evaluere praksismodellen og deres utvikling samt læringsutbytte. Dette var positivt både for studenter og veiledere med tanke på å identifisere forbedringspotensialet i prosjektet.

Turnusen var initialt lagt opp likt for samtlige studenter, med ble forandret slik at studentparene hadde flere motsatte vakter. Det å være kun 2-3 studenter per vakt medførte større utvalg av pasienter og lærings situasjoner (Vedlegg 2)

4.2.3 Evaluering av læringsmodell

Erfaringen med å benytte parpraksis som modell var svært positiv for veiledere og studenter. Studentene opplevde at dette bidro til trygghet i arbeidet og ga kontinuerlig mulighet for refleksjon, noe de fant meget utviklende. En mulig videreføring av dette kunne vært å involvere norske sykepleierstudenter i samarbeidet med de innreisende studentene.

Med fremtidens økte behov for praksisplasser både for norske og innreisende studenter, kombinert med redusert kapasitet for å ta imot studenter, vil parpraksis kunne være en velfungerende modell.

Introduksjonsuke for studentene viste seg å være positivt. Det var verdifullt for studentene å få en felles forståelse for hva de ville møte ute i praksis og hva som ble forventet av dem.

Både studenter og veiledere opplevde at 4 uker var for kort tid for å gjennomføre praksisen, da det tok ca. 2 uker før studentene hadde tilpasset seg i forhold til ny og ukjent læringsarena, rutiner og språkutfordring. Samtlige studenter fortalte at de 2 siste ukene ga mest læringsutbytte, da de innen den tid var tryggere på rutiner og pasientforløp, samt hadde kommet godt i gang med å jobbe i par. Alle hadde ønske om en forlenget praksisperiode.

Det hadde vært ønskelig å få til mer hospitering ved andre avdelinger i sykehuset, for å kunne gi mer innsikt i pasientforløpet. Forlenget planleggingstid for veilederne hadde gjort det mulig å gjøre avtaler i forkant med aktuelle avdelinger.

5 BESØK TIL UNIVERSITAT ROVIERA I VIRGILI (URV) SPANIA

Ett av målsetningene til prosjektet var å etablere samarbeid mellom praksisarenaer ved URV og St. Olav Hospital. Dette innbar å besøke samarbeidspartnere ved campus Catalonia i Tarragona og campus Terres de l' Ebre i Tortosa.

Hensikten med besøket var å etablere et møtested mellom praksisarenaer for å knytte kontakter med tanke på videreføring og mulig samarbeid. Ved siden av møter med praksisfeltet ved URV ble det også gjennom praksisbesøk til sykehus og helsesenter. Det inngikk i programmet å presentere samarbeidsprosjektet med vekt på gjennomføringen av praksismodell ved St. Olav. Presentasjon av praksismodell ble godt mottatt av ansatte ved URV og ved campus Terres de l' Ebre, som mottar NTNU's studenter for praksisutveksling, ønsker å inkludere deler av modellen.

Det var spesielt interesse fra St. Olav sin siden når det gjaldt møtet med sykepleiere som jobbet i en kombinert stilling (asociadas) ved universitet. Ved URV er anvendelse av kombinerte stillinger mer utbredt enn hva tilfellet er ved NTNU og praksisfeltet. Møtet gav større innsikt og forståelse både hvordan dette kan organiseres, men også hvilke erfaringer som ble vektlagt som betydningsfullt for samarbeidet mellom praksisfeltet og universitetet.

Videre ble det også mulighet for å møte studentgruppen som gjennom Erasmus programmet har valgt å utveksle NTNU Trondheim. Studentene vil følge praksismodell som beskrevet, og ble informert om utvekslingsforløpet og hvordan rammer og organisering rundt praksisutvekslingen vil foregå. Møtet var tenkt som en forberedelse til studentene for større forutsigbarhet for den forestående utvekslingen og hva som forventes av de i studentrollen. Møtet var en god arena for å avklare praktiske spørsmål knyttet til utvekslingen, men ikke minst å møte sine veiledere for praksis.

Praksisprosjektet ble presentert på Erfaringsseminar 12. juni på Forbedringsprosjekter for praksisstudier, Samarbeid mellom St. Olavs hospital og NTNU.

6 ANBEFALINGER OG VEIEN VIDERE

På bakgrunn av resultat fra evaluering av forprosjektet anbefaler prosjektgruppen en videreføring prosjektet med å utvikle en bærekraftig praksismodell for internasjonale studenter. Dette med tanke på overføringsverdi av erfaringer fra praksismodellen til andre

kliniske enheter ved St. Olavs Hospital. På sikt vil denne modellen også kan anvendes til enheter ved kommunehelsetjenesten som mottar internasjonale studenter.

Erfaringer med gjennomføring av praksismodell ble presentert for våre samarbeidspartnere ved URV i forbindelse med prosjektbesøket.

Praksisprosjektet ble presenter på Erfaringsseminar 12.06.19 (Forbedringsprosjekter for praksisstudier. Samarbeid mellom St. Olavs hospital og NTNU)

På bakgrunn av forprosjektet anbefaler følgende tiltak videreført.

- Praksis økes opp fra 4 til 6 uker. Til sammen 7 uker inkludert praksisforberedende uke (1)
- Tilpasse organisering av praksisforberedende uke
- Forbedret felles planlegging av studenters praksisforløp, i form av fleksibel/turnusplan, hvor hospiteringspraksis og praksis ved andre enheter inngår
- Beskrivelse av hele praksis forløpet i forkant med tanke på forutsigbarhet for studenter, samarbeidspartnere i klinikken og samarbeidsuniversiteter.
- Inkludere ny enhet som praksisarena for studenter 2019 (Akutt poliklinikk)
- Planlegge for å inkludere norske studenter i praksismodell slik at utvekslingsstudenter og de norske studenter er i samme praksisarena og kan utveksle kunnskap og erfaring
- Organisere workshop med fokus læring i internasjonal praksis tilpasset veiledere i klinikken, lærere fra utdanningen og studenter
- Planlegge ansatte utveksling mellom praksisarenaer tilknyttet URV og klinikken ved St. Olavs Hospital. Dette sees på som en videreføring av målsetting fra forprosjektet å om etablere et samarbeid med relevante kontaktpersoner fra klinikken ved URV og prosjektgruppen ved St. Olavs
- Publisere resultater fra praksisprosjektet i *Cristin* (<https://www.cristin.no/om-cristin/>)

Referanser

Kunnskapsdepartementet. (2009). Internasjonalisering av utdanning (St.meld. nr. 14 (2008-2009), Hentet fra <http://regjeringen.no>

Lave J. & Wenger E. (1991) Situated Learning: Legitimate Peripheral Participation.
Cambridge University Press, Cambridge.

<https://www.regjeringen.no/contentassets/86921ebe6f4c45d9a2f67fda3e6eae08/praksisprosjektet-sluttrapport.pdf>

Vedlegg

Vedlegg 1: Praksisforberedende uke

Vedlegg 2: Flexiplan/ukeplan

Studentgruppen med veiledere ved St. Olavs Hospital